

ARTIȘTII ROMÂNI ÎN STRĂINĂTATE (1830–1940)

Lansare de carte

ARTIȘTII ROMÂNI ÎN STRĂINĂTATE (1830-1940)

Pe 5 februarie 2018, la sediul Jockey Club din București, a avut loc lansarea volumului *Artiștii români în străinătate (1830–1940). Călătoria, între formația academică și studiul liber*. Coordonare: Ioana Vlasiu, Ruxanda Beldiman, Corina Teacă.

Prefață de Adrian-Silvan Ionescu (Ed. ICR, București 2017, 472 p. + il). Coautori: Gabriel-Badea Păun, Virginia Barbu, Ioana Beldiman, Ramona Caramelea, Olivia Nițiș.

Volumul a fost prezentat de:

Prof. univ. **Cristian Robert Velescu**, Universitatea Națională de Arte, București;

Dr. **Adrian-Silvan Ionescu**, directorul Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu”;

Drd. **Virginia Barbu**, autor, Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu”.

„Artiștii români au cunoscut și fructificat arta de a călători ce a avut, în cele mai multe cazuri, urmări benefice pentru creativitatea lor. Fie ea o deplasare de studii cu destinație fixă într-o mare capitală, desfășurată pe parcursul a 3-4 sau mai mulți ani, prin intermediul unui stipendiu de la stat ori obținut din caseta princiară/regală, mai rar pe speze individuale, fie un voiaj de agrement subvenționat din economii proprii ce acoperea o arie geografică mai largă, orice ieșire peste hotare oferea variate acumulări culturale, o primenire a viziunii plastice personale, o racordare la curentele dominante în epocă – sau, dimpotrivă, respingerea acestora și continuarea, cu îndârjire, a căii deja găsite – și, mai ales, contactarea confrăților activi în acele locuri, cu care adesea erau legate trainice prietenii cu efect emulativ reciproc.

În locurile unde ajungeau, vizitau galerii și muzee, frecventau opera, teatrul și cinematograful, cafeneaua și cabaretul, se înveșmântau în conformitate cu moda la zi, participau la chermize și baluri studențești, unde vedeau și experimentau lucruri ce acasă, în capitalele celor două principate sau, mai apoi, în Capitala României unite și a României Mari, cu greu le-ar fi putut vedea. Astfel își îmbogățeau cunoștințele și se întorceau între ai lor cu un muzeu imaginar de proporții și, uneori, cu o colecție bine aleasă de manuale de specialitate, albume sau volume de beletristică, ce le permitea, fie ca dascăli, fie ca simpli practicanți ai propriei arte, să valorifice acel bagaj formal și ideatic.

De la Szathmari, Storck Jr. și Mütznér, hoinari incorigibili ce au ajuns în zone arare atinse de muritorii de rând și cu atât mai puțin de plasticieni (Orientul Mijlociu de primul, Statele Unite de al doilea, cele două Americi și Orientul Îndepărtat de al treilea)

sau Dărăscu și Știubei care au înfruntat mările, ca navigatori, la Șirato, artistul unei singure călătorii în afara țării, și aceea de relativ scurtă durată, în acest scop se vor face cunoscute multe călătorii ale artiștilor români, immortalizate atât în culoare cât și negru pe alb, în misive, jurnale sau pagini memorialistice.

Pentru toți, arta călătoriei s-a concretizat în forme de artă pură, în linii și pete expresive, elocvente pentru mnemonica tărâmurilor cutreierate.”

Adrian-Silvan Ionescu

GALERIE FOTO

Virginia Barbu, Adrian-Silvan Ionescu, Cristian Robert Velescu

Cristian Robert Velescu

Virginia Barbu

